

рите на единъ въпросъ, ще се яви другъ. Въпроситъ вървятъ безконечно. Най-после човѣкъ ще дойде до положение, да не може повече да отговаря. Само по този начинъ той ще се освободи отъ онова напрежение, подъ което се намиралъ. Сиромасхътъ постоянно се пита, защо е беденъ. Този въпросъ е толкова важенъ, колкото и въпросътъ, защо човѣкъ е богатъ. Ако сиромасхътъ каже, че е беденъ, защото нѣма пари, това не е правиленъ отговоръ. Може ли здравиятъ човѣкъ да се нарече сиромасхъ? Той е силенъ, може да спечели, колкото пари иска. Здравиятъ, добриятъ, разумниятъ човѣкъ не може да бѣде беденъ. Той е надаренъ богато отъ природата. Отъ него се иска малко усилие, да приложи онова, което му е дадено. Има богати хора, добре облѣчени, съ пълни джобове, но не сж здрави, нито сж разумни. Въ сжщностъ, тѣ сж бедни хора. Чистата кръвъ, чиститъ мисли и чувства правятъ човѣка богатъ. Нечистотата, въ широкъ смисълъ на думата, прави човѣка беденъ и нещастенъ.

Като ученици, вие трѣбва да се освободите отъ заблужденията на своята мисълъ, да не считате безпаричието за сиромашия, а пълнитъ джобове съ пари — за богатство. Който има изобилно животъ въ себе си, не може да се нарече сиромасхъ. Достатъчно е да хване съ здравата си ржка богатия, за да го разтърси, като круша, и да събере отъ земята нападалиятъ плодове. Да разтърсишъ богатия, това значи,